

העם

נכנסות בחירות - יוצא סוד

רוב עתוני העולם, כאשר פירסמו את הידיעה המחרידה: יחידה ישראלית גדולה חצתה בליל 14 באוקטובר 1953 את גבול ירדן, תקפה את הכפר קיביה, טבחה את כל יושביה: גברים, נשים וילדים, למעלה מחמישים נפש.

זה היה מעשיידי מתיישבים מקומיים" טען דויד בן-גוריון. "שום יחידה של הצבא הישראלי לא עברה את הגבול." כאשר הואשמה ישראל בשליחת דוד ל פעולה זו, הכריז בן-גוריון שוהי האשמה "אחילית ופנטסטית".

בברכה של המדינה, היתה קיביה סימן דרך. היא השחירה את שם המדינה כמעט ללא תקנה, הפכה אותה בעיני העולם בן לילה ממדינה של קורבנות הנאצים למדינה המשתמשת בשיטות הנאצים.

שכירת עצמות בלדיה. רק עתון אחד במדינה כולה העז למתוח ביקורת על הפעולה כבר למחרת היום. היה זה העולם הזה (836). במאמר ראשי חריף, תבע אורי אבנרי לשמור על טוהר הנשק העברי, כדי שנוכל להביט הישר בעיני בנינו.

כעבור כמה ימים הותקפו עורכי העולם הזה בחשכת לילה, בצאתם ממשרד המפרץ. כת במהלומת-אלה הופל שלום כהן, שלקה בנפוצות-מוח. הותקפה גיסו להוציא את אורי

מעולם לא היו בישראל כל כך הרבה דוברי-אמת כמו עתה.

דויד בן-גוריון אומר שאשכול הוא איש כחש ורמיה, שאינו ראוי ומסוגל להיות ראש-ממשלה, שהוא בלתי-מוסרי, לוי אשכול אומר שדויד בן-גוריון הוא דיקטטור, חולה סולחן-האישיות, אדם רחוק מכל אמת וצדק.

רפ"י אומרת שמפא"י היא מפלגה מנותנת ומושחתת, המשעבדת את האזרח, שאין בה זכר לדמוקרטיה, האשמה ב כל מחלות המדינה.

מפא"י אומרת שבכל התופעות האלה אשם בן-גוריון עצמו, עוד מזמן היותו ראש המפלגה וראש הממשלה.

גורדה מאיר אמרה שמפא"י דומה לסאמאני הול, אולם תיקנה את עצמה ו הוסיפה שאנשי סאמאני הול עברו לרפ"י, בן-גוריון השיב שגודלה אינה אומרת אמת, וכי התכונה לחבריה הנוכחים ב צמרת מפא"י, כגון אבא חושי.

מפא"י וגח"ל אומרות שבן-גוריון מגלה את סודות-המדינה בצורה סלילית.

אנשי "טאמאני הול" (במאה שעברה) אבא חושי ומנהיג אינדיאני

אבנרי מן הגיפם שלו, לא הצליחו, שברו תוך כדי כך את עצמות שתי כסות-ידיה. התוקפים היו חברי היחידה שביצעה את ההתקפה על קיביה. הם זוהו על-ידי אורי אבנרי בעדותו שבועה. הוא פנה בעניין זה לשר-הבטחון, לא זכה עד היום לתשובה.

הקומנד של קיביה. לפני שאבנרי כתב את מאמרו, בירר את הפרטים. חקירה נמרצת העלתה שאמנם היתה סקודה להרוג אורחים.

השבוע, באיחור של תריסר שנים, קבע דויד בן-גוריון כי העולם הזה אכן צדק. כאילו בדרך אגב, בעת שיתנה על מדשאה בצלה, הכריז כי מינחס לבון, כשר-הבטחון, נתן את ההוראה להרוג אורחים.

בכך הרג שני זכורים בבת אחת. הוא פגע בלבון, אך לא בלבון בלבד. יותר מכל אדם אחר נושא באחריות המעשית לפעולת קיביה משה דיין, שהיה ממונה על היחידה המבצעת. אם אשם לבון, אשם דיין שבעתים.

אולם בלי-שם הרג בן-גוריון גם זכוב שלישי - יוקרתו שלו עצמו. כי בעת הפעולה היה הוא עצמו ראש-הממשלה ושר-הבטחון. רק בגלל צאתו לחופשה ממושכת, פעל אז לבון כשר-הבטחון בפועל. השבוע טען לבון כי בן-גוריון אישר את הפעולה מראש.

יתר על כן: אחרי הפעולה מינה בן גוריון את לבון סופית לשר-הבטחון, תוך הערמת שבחים על מעשיו של האיש. אותה שעה מינה את דיין, הקוטל של קיביה, ל רמטכ"ל.

כן לשחופ, לא לגלות. היה זה אופייני לרוח השוררת כיום בצמרת ה מדינה, שאיש לא הודעוץ מן הגילוי עצמו. איש לא הודעוץ מן העובדה ששרים ב ישראל ציה על חיילי ישראל לשחוט נשים וילדים. איש לא תבע חקירת גילוי מחרתי זה.

תחת זאת התרגו הכל על בן-גוריון, שמילה את הסוד.

בן-גוריון אומר שלבון נתן הוראות להרוג נשים וילדים בקיביה (ראה להלן). לבון השיב כי הדבר נעשה רק אחרי התייעצות עם בן-גוריון.

הליברלים העצמאיים אומרים ש חוק לשון הרע שנתקבל על-ידי המערך, הוא חוק נפסד, ויש לדון בו מחדש.

מפא"י משיבה כי חוק זה בצורתו הנוכחית, נוסח בידי גדעון אומרים שאם תוכה נבחר השבוע ליוזר מרכז הליברלים ה עצמאיים.

גח"ל מוסיפה כי הליברלים העצמ" איים הצביעו נגד להסתיוגויות שנועדו להכניס הקלות בנוסח החוק, וכי יצאו מן האולם, לפני ההצבעה הסופית, רק אחרי שהיה מובטח להם שיש לו רוב.

אנשי בן-גוריון אומרים שאם יזכה אשכול לגצחון בבחירות, יהיה זה אסון למדינה. כולם צודקים.

היסטוריה

אוילי ופנטסטי

שחיטה בקיביה? אמרה הכותרת ב שבעוץ טייס. על אותן המילים חזרו

סאמאני היה מנהיג אינדיאני טוב לב וסוחר-חופשי. על סמו נקרא מועדון פולטי בשנת 1989, שבועיים אחרי הקמת ממשלת ארצות-הברית. סזו שוטס, בניין סאמאני, על החיים הפולטיים בעיר ניו יורק, כשהוא מייצג תחילה את המעמד הבורגני נגד בעלי-האחוזות, ולאחר מכן את הסוני הסנהגרים העניים נגד הבורגנים. במרוצת הזמן הפכה סאמאני הול סם נרדף לשחיתות, לשלטון-הבוסים ולטרור פוליטי. העולם הזה השתמש בתואר זה לראשונה בסידרה על שלטון אבא חושי ריוסף אלסוני בחיפת.

זו, על דעתם ובשם של קוראי "העולם הזה".

כדי לאפשר לך להביע את דעתך, מצורפת לגילון זה גלויה של מיסאל. אם אתה תומך בתוכנית זו, ציין בה את נכונותך לחתום על טופס-ההגשה של הרשימה.

אם מיספר ניכר של קוראים ימלאו אחרי בקשה זו, נראה בכך יפוי-יכוח לפתוח במיבצע.

הקוראים שיחתמו על גלוית-המיסאל, ועל טופס-ההגשה של הרשימה, יהו בכל ימי כהונת הכנסת השישית ועידה ארצית מת- מדת של הרשימה. בפניה יתייצבו נבטרי הרשימה, ממנה יבקשו הנחיות עקרוניות, לה ימסרו דוית.

אין זו המישאלה היחידה. אם אתה תומך במיבצע, אם אתה סבור שהוא תיוני להצלת הדמוקרטיה ולשינוי דמות המדינה - הצטרף לשורת המתנדבים של הכוח החדש, תרום מכספך - ולו גם לירה אתה בלבדו - להשמעת קולה.

אם אתה מסכים לדרכנו, אם אתה תומך בעקרונות, כולם או רובם - ברור מה תעשה.

ארחיק לכת: אפילו אינך מס" כים אף לאחד מכל העקרונות הנ"ל, אפילו מתנגד אתה לכולם כאחד - חותךך ללחום על הזכות להביע אותם בחופש.

אני מסכים אף לאחד מדברך, אמר חלטייר הגדול, אך אני מוכן למסור את נפשי על זכותך לומר אותם.

על זכות זו נטוש עתה המאבק.

הם עשו את הכל כדי לחסל אותנו. במשך חמש-עשרה שנים ארוכות של מאבק בלתי-פוסק, תקפו אותנו מכל עבר.

הם הניחו פצצות במשרדנו, ובדפוס בו הודפס השבועון. הם פצעו את עובדינו. הם התנקשו בחיי, גיסו לרוצץ את גולגולתו של שלום כהן, שברו את עצמות ידי, חטפו את אלי תבור.

הם סגרו בפנינו את מחנות צה"ל - אותו צבא שבשורותיו לחמנו ושפכנו את דמנו. הם ביטלו את האמנתו ככתב צבאי של שלום כהן - איש שועלי שמשון, לוחם נועז של עשרות קרבות מלטרון ועד נגבה.

הם אסרו אותנו, החרימו את דרכנו, הגישו נגדנו תריסר אישומים פליליים, ערכו חיפושים במשרדנו, השליכו לכלא את מודיענו חי חסידך, בלשו אחרינו, תאוינו ומאוינים לשיחותינו הסלפוניות.

הם הטילו עלינו חרם כלכלי שעלה לנו במיליוני לירות, השמיצו אותנו ללא-הרף ככל בטאוניהם, הצנינו בתיאטרון הלאומי מחזה מיוחד נגדנו, הוציאו בטאון-רפס שהוקדש כולו להשמצתנו.

וכל אחת מן הפעולות האלה, ללא יוצאת מהכלל, התנקמה בהם.

כל פעולה חישלה את כוחנו, ליכדה את קוראינו סביבנו, הגדילה את תפוצתנו ו יכולתנו, האדירה את כוחנו הציבורי.

עכשיו הם מנסים לחסל אותנו בעזרת חוק מיוחד, שהם עצמם קוראים לו בתי יעצויותיהם חוק העולם הזה. נדמה להם שסוף-סוף הגיעו לסף-הנצחון, ושבעוץ זה יחדל מלהתקיים.

הם מועים גם הפעם. בעזרת כל בעלי הצינן הטוב במדינה, נהפוך את הקערה על פיה.

הם עוד יקללו את היום בו הריו מו את ידיהם לקבלת חוקי-התור עבה.

ככל התנכלויותיהם בעבר, כן תהיה גם התנכלות סופית זו:

קבר מוסרי לבעליה, ספיחיים לכוחות-החופש.

אשר הרים מארתין לותר, המהמכן הדתי, את דגל-המרד, אמר לו נסיך גרמני: אתה יוצא לדרך קשה נירוון!

ולותר השיב בפסוק היסטורי: "כאן אני עומד. איני יכול אחרת. כה יעזור לי אלוהים."

לא מרגשם באילנות גדולים וריים, אך משה ניתלה זה מקנן כיום גם בליבנו. אנו יוצאים לדרך קשה. מאבק גדול מצפה לנו.

בעזרתך - נתגבר.

נצחון בבחירות אלה ישים אחת ולתמיד קץ לחבלה זו. סיעה בכנסת לא תהיה, חל- קיק של חלקיקי. וחברי-כנסת יוכל לפעול למען השלום, לפרוץ שערם חדשים, ב צורה שאינה ניתנת לאורח אחר.

הוא לא יצטרך להתלבט כיצד לענות על שאלה, שנשאלתי בכל שיחותי עם שרים, שגרורים ומני היגיימפלגות שמעבר לגבול: "רעי יונותך מעניינים מאוד - אך את מי אתה מייצג?"

אין לי אשלויות: לא נחולל מהפכה בכנסת השישית. גם בעזרת כל בעלי הצינן הטוב, לא נבניס לכנסת סיעה של שלושים איש, גם לא סיעה של תריסר.

לא נחולל מהפכה - אך גדליק שם לפיד שאורו יראה למרחקים.

לא נקבור את החיטטר הרקוב והמנוון - אך נפתח דף חדש, נניח יסוד לכוח החדש של כחר.

כדברי הטינים: אפילו מסע של אלף מיל מחליל בצעז קטן אחר.

זהו הצעד הראשון בדרך ארוכה- ארוכה, התחלתה של התחלה חד- שיה.

עוד נימוק קטן אחר, ואל יתעלם ממנו איש. כי בנפשנו הדבר, פשוטו כמשמעו.

המפלגות מתמוטטות. המיספרות הישנות נשברות. מכשירים של כפייה ושררה מאכזרים את כוחם.

יש בכך סיכוי רב. כי הבוחר של היום - גם בישראל השניה, גם ברחוב הערבי - שוב אינו פוחד להצביע לפי מצפונו, גם לא לחתום בשמו על רשימת מועמדים. לכן ניתן השנה לעשות את אשר היה בלתי-אפשרי בכל מערכה קודמת.

אך בצד הסיכוי הטוב, קיימת סכנה גדולה. כאשר המפלגות מתרסקות, כי אשר אוליגארכיה עתירת-פרי בילגיות חוששת לקיומה, היא מסוגלת לכל. כמו היה פצועה, היא מוכנה לדרום, לדכא, לרמום.

חוק לשון הרע הוא רק התחלה. חוק השבת, חוק הרופאים, חוק המושבים - כל אלה אינם אלא בגדר מיקומה. חופש-העיתונות חוסל - תורן של שאר החירויות יגיע.

אנו נכנסים לתקופת חרדה. יותר מאשר בכל תקופה אחרת מאז קיום המדינה זקוקה הדמוקרטיה הישראלית, זקוק האזרח, לעזרת-הגנה מוצצרת בכנסת.

תן לנו את הכלים, ואנו נעשה את העבודה.

א נדך בדרכי העסקים, המחברים ערבי-בחירות מצע שכל מטרותו לסבר את האוזן ולאחז את העיניים.

לא נבטיח ערבי-בחירות, לקראת ארבע השנים הבאות, את אשר לא קיימנו בארבע השנים שחלפו.

לא נאמץ לעצמנו ערבי-בחירות שאיפת חסודות, שלא לחמנו עליהן ולא נאבקנו למען עד כה.

המצע של הכוח החדש רשום במעשינו, במלחמותינו, בריעותינו ובאזהרותינו, מאז נולד השבועון המבוים, ועד היום.

במידה שהדברים נוגעים לתקופת כהונתה של הכנסת השישית, אפשר לסכם את כל תורת העולם הזה על רגל אחת, בשמונת העקרונות המפורטים במסיגרת.

אופי הרשימה מכתוב מראש את הרכב רשימת-המועמדים שלנו לכנסת.

לא נמלא אותה בנכבדים. לא נחמש בעלי שמות מצלצלים. לא נשי- ליק את ילבנו על גואמים מבריקים ומומחים ליחס-ציבור.

תהיה זאת רשימה של לוחמים. בצד ותיקרי-המלחמה של השבועון המסור יים, נשתף בה את אותם האישים שהוכיחו את עצמם בעבר במאבק על עקרונות.

אולם שהצטיינו בהעוץ, בהקרבתם הפע מית, בנכונות ללכת בראש.

אל האנשים האלה, כאשר הם שם, שלוחה קריאתנו. יחד עימנו, הם יהיו הנבחרים.

והי התוכנית. אני מניח אותה לפניך. מרגז זה היא תלויה - כל כולה - בך.

אני מבקש את הסכמתך לפעולה